

vilde tilfalde en fast Legationssekretær paa Stedet, fungerende som Chargé d'affaires (§ 29.)

b) Under Hensyn til de jævnlige og forholdsvis langvarige Konstitutioner (jfr. § 27), der kunne ventes at indtræffe, er det af praktiske Hensyn ønskeligt, at den konstitueredes hidtidige Løn have til Raadighed. Navnlig vil det være nødvendigt for Udenrigsministeriet, naar dets yngre Embedsmænd og Assistenten sendes til Udlandet som konstituerede, at kunne raade over deres Løn hjemme til Honorering af anden Arbejdskraft, der antages til at erstatte den bortrejste.

Det foreslaas derfor i § 31, at hele Vederlaget til Konstituerede under Embedsledighed skal tages af det ledige Embedes Indtægt. Vederlaget er sat lidt højere end efter § 29, under Hensyn til at større repræsentative Pligter følge med Varetagelsen af et Embede, der er ledigt, end Tilfældet er, naar det er besat, men Indehaveren ikke er til Stede.

ad §§ 32—34.

Det turde være ønskeligt, at disse Forhold, om hvilke almindelige Bestemmelser ikke ere givne for Tiden, reguleres en Gang for alle, og efter væsentlig samme Principper for diplomatiske og konsulære Tjenestemænd. Formaålet bør formentlig være indenfor rimelige Grænser at stille den paagældende saaledes, at han, saalænge han staar i Statstjenesten, ikke bebyrdes med særlige Udgifter i Anledning af sin Ansættelse paa fremmed Sted eller senere Forflytning. Fremdeles synes det billigt, at der i Tilfælde af hans Udtrædelse af Statstjenesten eller Død i Udlandet efter Omstændighederne kan gives ham eller hans Familie et Tilskud til Afholdelsen af de særlige Udgifter som følge af Tjenestens Ophør paa fremmed Sted.

Ud fra disse Betragtninger ere §§ 32—34 affattede. § 32 maa fuldstændiggøres ved reglementariske Bestemmelser, jfr. de Kommissionsbetænkningen medfølgende Udkast til Reglementer for det diplomatiske Korps og for Fagkonsuler henholdsvis §§ 31 og 32 og §§ 11 og 12. Den foreslaaede Ordning er i det væsentlige stemmende med den nye svenske Ordning af disse Forhold ved kgl. Forordning af 24. Septbr. 1906.

Naar Tjenestemændene i Udlandet stilles saa fordelagtigt som her foreslaaet, er der formentlig ingen Grund til at bevare de hidtidige Ekviperingspenge for Legationssekretærer og Fagvicekonsuler 400 Kr., ved deres første faste Ansættelse. Denne beskedne Godtgørelse, der ikke engang strækker til Betalingen af en Uniform, som vedkommende tilmed i Reglen vil have anskaffet sig tidligere, foreslaas derfor inddragen. Om Bosættelsespenge for Gesandter er der talt ovenfor under Bemærkningerne til § 6. Paa Grund af de betydelige Krav, der af Repræsentationshensyn stilles til Gesandtskabernes Montering, er det rimeligt, at Staten yder et Bidrag dertil. Derimod skønnes der ikke at være tilstrækkelig Anledning til at tilstaa andre Tjenestemænd i Udlandet lignende Godtgørelser, hvilket heller ikke er sket i Sverige.

ad § 35.

Bestemmelsen svarer til § 10 i Loven om Konsulatvæsenet af 14. April 1893.

ad § 36.

Da det er Meningen, at Handlingsattachéer antages paa fast Aaremaal, synes det billigt, at de faa deres Hjemflytning betalt, uden Hensyn til om de forblive i Statstjenesten.

ad § 37.

Se Kommissionens Betænkning Side 44, omhandlende Ønskeligheden af Notarialmyndighed for Konsuler. Tilsvarende Myndighed foreslaas ogsaa for Gesandter i Overensstemmelse med, hvad der er Tilfældet andetsteds for Eks. i Norge (jfr. Lov af 12. Juni 1906, § 7).

ad § 38.

For Tiden er de til de kgl. Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personers Værneting bestemt ved Frdn. 30. Maj 1827. For Konsuler findes derimod ingen særlige Regler om Værneting, hvilket maa siges at være en Mangel, for saa vidt